

قبول شکست سیاست جنگی دگرگون ساختن دستگاه حاکمیت

روزهای حساس و شاید سرنوشت سازی برای ایران پشت سر گذاشته می شود. حاکمیتی که با ادعای یکپارچگی، اصلاحات را، با انواع توطئه ها و جنایات، از چنگ مردم در آورد و سیاستی جنگی- امنیتی را جانشین آن کرد، می رود تا فاجعه بزرگی را روی دست ایران بگذارد. سخن آشکارتر از آنست که دیگر نیازی به زمینه سازی برای بیان آن باشد. بحث بر سر حمله نظامی امریکا به ایران است. یعنی همان فاجعه ای که وقتی برای نخستین بار راه توده نسبت به آن هشدار داد؛ بسیاری آن را توهم تصور کردند. زمان زیادی از آن شماره های راه توده که این هشدارها در آن منتشر شد نمی گذرد. یکسال تا یکسال و نیم. در این فاصله زمانی گام به گام به فاجعه نزدیک شدیم. عدم شناخت عمیق از استراتژی امپریالیسم امریکا و ناآشنائی با ماهیت سرمایه متمرکز، تولید بی بازار و اجتناب ناپذیر بودن سمت گیری جنگی برای کنترل و دفع بحران ساختاری، نه حاکمیت را،- که ادعای شناخت مارکسیستی از جهان و جامعه ندارد،- بلکه بسیاری از نیروهای مدعی را هم به گمراهی در شناخت ماهیت و انگیزه ۱۱ سپتامبر و تحولات پس از آن کشاند. حادثه ای که راه توده در نخستین اطلاعیه خود، که بعد از ظهر حادثه منتشر کرد، آن را "رایشستاک قرن ۲۱" اعلام داشت. این ما- بعنوان افراد- نبودیم که چنین برداشتی از آن رویداد و حوادث پس از آن را داشتیم، بلکه مشی، تجربه و سیاست توده ای جز این حکم نمی کرد.

عبور از گردنه ای که حاکمیت ایران، ماجراجویانه ملت ایران را تا نیمه آن با خویش کشیده، اکنون بسیار دشوارتر از آنست که عده ای خوش خیالانه تصور می کنند. اما این دشواری، یعنی جلوگیری از تجاوز نظامی امریکا به ایران، به معنای ناممکن بودن آن نیست. هنوز ظرفیت هائی در منطقه، جهان و بویژه در داخل ایران وجود دارد که بتوان با بهره گیری از آن دست و پای ارتش امریکا را بست و اجازه تجاوز آن به ایران را نداد. این امکان، نه مانورهای نظامی سپاه پاسداران، نه ادعاها و هیجان سازی های احمدی نژاد، نه امنیتی تر کردن هر چه بیشتر فضای سیاسی کشور، نه تشدید یورش های نظامی در کردستان و بلوچستان و دستگیری و اعدام در خوزستان و آذربایجان، نه دنبال روی از آن محفل مافیائی و مشکوک که کیهان شریعتمداری بلندگوی آنست، نه در یورش و سرکوب هر اعتراض و اعتصاب و تحصن، نه در خرید شتابزده تر موشک و سرعت بخشیدن به فعالیت های اتمی و دست یابی به بمب اتم، بلکه در بزرگترین و شجاعانه ترین تصمیم سیاسی نهفته است. این تصمیم، از نظر ما پذیرش شکست سیاست جنگی- اتمی و بازگشت شجاعانه از این مسیر است. دگرگون سازی ساختار حکومتی و به خانه بازگرداندن ماجراجویانی که نماد و سمبل این سیاست اند، به شجاعتی در حد یک تصمیم ملی و میهنی نیازمند است. آن ظرفیت داخلی که هنوز امکان بستن دست و پای امریکا را برای ما فراهم می سازد در همین تصمیم نهفته است و از نظر ما، این ظرفیت بالاترین و موثرترین بازدارنده امریکا، برای عبور از آن گردنه ایست که اشاره کردیم. این توهم که موشکی هم ما شلیک خواهیم کرد و ضربه ای هم ما وارد خواهیم ساخت، کوچکترین ارزشی در برابر وسعت آن فاجعه ای که در پیش است ندارد. این که به فلان نیروی امریکا در فلان نقطه منطقه چه ضربه ای بتوان زد و یا نتوان زد، قابل مقایسه با ویرانی تاریخی که به ایران وارد خواهد شد ندارد. نه تنها ویرانی، بلکه در ادامه آن، جنگ های داخلی و تکه تکه شدن ایران و برباد رفتن نیمه استقلالی که هنوز داریم. با این تصمیم شجاعانه و تغییر ترکیب حکومتی، باید تصمیمات اقتصادی نیز در

جهت منافع ملی و توده مردم ایران بازبینی شود و بودجه عظیمی که صرف تسلیحات و اتم شده؛ صرف تولید داخلی و شکم مردم گرسنه شود. با این چرخش؛ حتی می توان صنایع نظامی ملی کشور را که با پول نفت ایران و به همت کارشناسان و مهندسان ایران بدست آمده و خواه نا خواه دارای وزنی دفاعی در منطقه است نیز از ویرانی نجات داده و مانع برباد رفتن آن خواهیم شد. اگر در جستجوی تعریفی تاریخی برای این شجاعت باشیم، شاید بتوان آن را تصمیم انقلابی نیز نامید. گرچه ظرفیت های موجود در حاکمیت چنین جسارتی را دور از ذهن جلوه می دهد، اما واقعیات همیشه حکم خود را تحمیل می کند و در این میان آنکه در برابر این واقعیات می ایستد با آن حکم می رود. می رود، اما به چه قیمت؟ و از خود چه فاجعه ای باقی می گذارد. بحث اینجاست!

این سخن به معنای آن نیست که نیروهای مخالف سیاست جنگی و مخالفان دخالت نظامی امریکا در امور داخلی ایران- تحت هر بهانه ای و حتی تولید بمب اتم در ایران- دست روی دست گذاشته و منتظر این واقع بینی در میان رهبران سیاست جنگی- اتمی حاکم شوند. ما همچنان اعتقاد داریم که همه مخالفان این سیاست باید زیر چتر یک شعار، شعاری که مبرم ترین وظیفه روز را بازگوئی کند گرد آمده و با جسارت از صلح و آزادی دفاع کنند.

راه توده ۱۲۴ ۲۶,۰۲,۲۰۰۷